

Obsah

Moji milí krůžkaři

Jubilanti

Košť pálenek

Další plánované akce Slováckého krůžku

Toč se a vrč, můj kolovrátku, neb Adventu již nakrátku

Akce Špinka

Silvestr 2005

Po stopách Zlaté lyže

Ozvěny vánoc - Dívčí písně z Hornácka a koledy k výstavě „Slezské betlémy“

Byly jsme při tom!

BROLN v proměnách časů a Nečasu

Jehly, nitě, pokličky, hračky naší babičky aneb Co všechno se učily a znaly ženy v nedávné minulosti

Ještě k diskusi nad stanovami Slováckého krůžku

Moji milí krůžkaři,

oslavili jsme společně můj plesový svátek a mně nezbyvá než poděkovat všem, kteří se jakkoliv na jeho zdárném průběhu podíleli: Ing. Viktorinovi, hlavnímu strůjci veškerého dění, hospodáře Ningerové, členům mé cimbálové muziky, Ing. Fajbusovi, který nechyběl snad u žádné práce, stárkům a chasě za pomoc při výzdobě sálu, při shromažďování dárků pro mne, za výrobu a prodej losů. Děkuji též Romanu Krejčímu, Majce Dvořákové a Majce Rusinové za pomoc při uspořádání tomboly, u čehož samozřejmě nechyběl ani Zdeněk Fajbus. Vždy obdivuji Václava Linharta, s jakým smyslem pro prostor poskládá vaše dárky do auta tak, že se tam vždy všechny vejdu: předměty objemné i křehké, a při žádném převozu se nikdy nic nerozbije (doufám, že to nezakřiknu!). Jaroš Homola a starosta se postarali o pozvánky a plakáty, zasílání pozvánek souborům se ujala Evička Podbrdská, Václav Linhart ještě zval e-mailem. V nejvyšší nouzi, jak převést vaše dárky z klubu Univerzity obrany do našeho klubu na Charbulově ulici, když předchozí domluva padla, vypomohla Mgr. Smítková. V předprodeji vstupenek vydatně pomáhal vždy ochotný Ing. Emmer, s prodejem vstupenek v Kongresovém centru s přehledem spolupracovali Ing. Šumbera, Ing. Kučera a pan Kubica. Kontrolu vstupenek zajišťovaly Janička Hůsková, Pavla Pazourková, Anička Formánková, paní Kubicová, Ing. Šmídová a PhDr. Lacinová. Všem vřelě díky.

Děkuji též všem za krásné dárky. Musím konstatovat, že těm z vás, kteří jste si na mne dárkem vzpomněli, nechyběla štědrost. O kvalitě dárků svědčí i to, že co chvíli se mnozí návštěvníci plesu dotazovali, kde lze koupit losy a kolik budou stát. I cena losů je nadchla. Je pravda, že Ing. Fajbus je v počtu dárků nepřekonatelný, ten snad dárky pro mne shání celý rok. Letos mi věnoval 28 dárků. Hned za něho se řadí Helenka Bízová s deseti, Kouřilovi s devíti, Ing. Pokorný, Ing. Šumbera, Ing. Donné a V. Kratochvílová s pěti až sedmi dárky.

Mnozí z mých dalších členů, jejichž jména uvedu v abecedním pořádku, mi donesli ne jeden, ale i dva až čtyři dárky: D'Ambrosiovi, Andrášková, Dokoupil, MUDr. Dostálová, Emmerovi, Formánková, Mgr. Haluzová, Hebronovi, Homola, Hůsková, Charuzová, Chmelařová, Janošíková, Jurčová, Juřeníkovi, Karpíšková, Ing. Kašník, Kolaříková, Kolmanová, Ing. Kopřiva, Mgr. Kovářík, R. Krejčí, Kristovi, Ing. Kroulík, Kubicovi, Ing. Kučera, Kulíšek, Linhartovi, PhDr. Lacinová, Mádlová, Macháčkovi, Ing. Mañas, Miško, Moštěk, Musilovi, Ningerovy, Novotný, Mgr. Pavlíková, Pazourková, Ing. Pecho, RNDr. Pešková, Podbrdská, Podhorányi, Pospíšilová, Ing. Privarčák, Rosenbergrová, Saul, Skalníkovi, Ing. Smělík, Ing. Stánek, Svobodovi, Ing. Šebesta, Ing. Šmídová, Štemplovi, PhDr. Štěpánek, Štěpánkovi, Ing. Vala, Ing. Vašíčková, Veselí, Ing. Viktorin, Ing. Zablatzký, Žajdlíková.

Moje velké díky patří také příznivcům nečlenům manželům Sýkorovým (4 dárky), manželům Sekerkovým (2dárky) a souboru Javorník (4 CD).

Radost mi dělají mí bývalí stárci a jejich ženičky, kteří nejen že přijedou oslavit se mnou můj svátek, ale i dárkem na mne pamatují.

Celkem jsem od Vás, 69 členů a 3 příznivců (manžele počítám jako jednu osobu) obdržel 211 dárků.

Takže ještě jednou všem a za všechny tisícřeré díky.

Těm, kteří na mne nevzpomněli, sděluji, že můj příští svátek bude 3. 2. 2007. Nebude ještě půst (ten začíná 21. 2.) a nebude ani začátek, ani konec zimních prázdnin. Tak na mne, prosím, myslete! Vždyť vše, co mi věnujete, se Vám bohatě vrátí v radostech.

Váš Krůžek

Jubilanti

jubilant	narozen	věk
Vlasta Chmelařová	15. 2. 1926	80
Ing. Luděk Pecho	7.3.1956	50
Vladimír Kubica	11.3.1946	60
Kamil Červenka	17.3.1921	85
RNDr. Rudolf Musil, DrSc.	5.5.1926	80
Ing. Karel Maňas	14.5.1956	50

Dovolujeme si Vás pozvat na Košť pálenek,

který se uskuteční 19. 4. 2006 v rámci besedy u cimbálu Slováckého krúžku. Abychom mohli předvést co nejrozmanitější škálu pálenek, chtěli bychom Vás tímto požádat o aktivní účast na koštu formou příspěví Vašími vzorky pálenek.

Vzorek o objemu 0,5 l musí být opatřen popiskou se jménem, druhem pálenky, místem sběru a ročníkem pálení. Vzorky je možno odevzdávat do 10. 4. 2006 na návčicích taneční složky v pondělí a ve středu mezi 19:30 – 21:30 hod v KD Charbulova 3, na březnové besedě Slováckého krúžku, případně po domluvě na tel. číslech 604 729 149 (Ing. Jiří Zablatzký) nebo 777 165 079 (Ing. Jiří Kroulík).

Mnohokrát děkujeme za Vaši přízeň a Vaše vzorky.

chasa

Další plánované akce Slováckého krúžku

- 14. a 16. 4. velikonoční vystoupení mužského sboru
- 17. 5. beseda u cimbálu; jako host vystoupí sboreček žen z Lipova
- 14. 6. beseda u cimbálu
- 15. - 22. 7. zájezd do Bosny

Toč se a vrč, můj kolovrátku, Neb Adventu již nakrátku

Taneční vedoucí Mgr. Petra Haluzová připravila opět pro dobu adventu a dobu novoroční nový pořad, se kterým Slovácký krúžek se svými pěveckými sbory, muzikou, tanečnicí a dětským souborem Slováček vystoupil celkem čtyřikrát.

Úvodní společně zpívané roráty střídal děj se slováckou rodinou a pásmem koled v provedení různých kombinací složek. Koledy tentokrát překračovaly oblast Slovácka (valašské, lašské, apod.) a tomu odpovídal i široký záběr krojového vybavení. Na závěr pásma zazpívali sólisté baladu Panenka Maria a pak následovaly společné zpěvy koled s diváky. Asi hodinový pořad měl ve všech uvedených místech příznivý ohlas přítomných.

A teď k jednotlivým vystoupením:

Na prvé vystoupení probíhala cesta autobusem v tichosti a napjatém očekávání, soubor nebyl zcela kompletní, muzice chyběly kontry, chyběl i jeden ze sólistů mužského sboru a několik zpěvaček kvůli nemoci. Premiéra tohoto nového programu začala průvodem se svíčkami vycházejícím z krypty Louckého kostela. Což v šeru kostela působilo na diváka téměř hrůzostrašně.

Zauřadovalo si počasí, takže celé nádvoří kláštera za dobu vystoupení zapadlo sněhem. Po pořadu následovalo bohaté občerstvení a beseda u cimbálu s místními příznivci Hroznové kozy. Vše se odehrávalo ve štukovém sále Znovínu Znojmo. V chodbách Louckého kláštera mohli účinkující shlédnout muzeum vinohradnictví.

Druhý den jsme se opět sešli na Charbulové, abychom pro změnu vyrazili do Uherského Brodu, kam nás pozval náš krúžkař otec Jancek alias Jarda Horák. Cestou byla atmosféra uvolněná, zpívaly se koledy, takže se cestovalo veseleji. Po přivítání se mnozí rozprchli po Uherském Brodu a někteří byli svědky památného odstřelu komínů

kotelny brodských Slováckých strojíren, na což nás upozornil ráno Český rozhlas. Mnozí absolvovali také prohlídku města, kostela na náměstí a pravděpodobného rodného domu J. A. Komenského (dům konšela Komenského, což byla původně hospoda s právem várečným) a také navštívili husitský kostel. Mezitím páter Jaroslav pozval některé ze zpěvaček na kafe, přičemž jim a potom i krojové vedoucí nabídl brodské krojové součásti, které mu věnovaly brodské tetiny. Tak několik děvčat přímo oblékl na chystané vystoupení do brodského kroje a krojová vedoucí odvezla do Brna nejhezčí součásti. Jardu jen mrzelo, že krůžek to nepobral všecko. Vystoupení se konalo téměř v plném počtu v kostele kláštera Dominikánů, následovalo tradiční Agape. Z jídelny se linuly zpěvy, přezpívaly se staré koledy a bohatě se hodovalo. Cestou do Brna se zpívalo a zpívalo...

Třetí vystoupení souboru se konalo v rámci vánoční besedy v našem hostitelském sále na Šumavské. Atmosféru vánoc navozoval betlém Uja Faja s figurkami krůžkařů, svíčky na stole a zelníky.

Začátkem ledna (to proto, že katolická církev nedovoluje zpívání vánočních koled před štědrým dnem, zpívat se smí pouze roráty) se uskutečnilo poslední se stávajících vánočních vystoupení v Brně v Augustiánském kostele v Masarykově čtvrti po mši, kterou snímalo radio Proglas. Podle počtu diváků a potlesku patřilo k nejúspěšnějším. V tomto kostele jsme podle pořadatelů byli druhým souborem, kterému se podařilo celý chrám rozezpívat. Byl přítomen i nejmladší člen Slováckého krůžku v Brně, čtyřměsíční Honzík Privarčák. Účinkující se po vystoupení rozběhli do „Alkovny“ k Lojzovi Valovi nebo do přilehlých hospůdek. Tak byl cyklus vánočních vystoupení Slováckého krůžku v Brně završen.

ML

Akce Špínka, 28. 12. 2005

První středa po Vánocích roku 2005 se pro pár známých lidí stala cestovním dnem. Nebylo by na tom nic zajímavého, kdyby ti lidé nebyli převážně současní, ale i bývalí „krůžkaři“ z brněnského souboru.

Jura Kroulík nás vítal v Trutnově v bytě rodičů s otevřenou náručí, do které jsme mu samozřejmě hrnuli jen samé úplatky. V kouzelném bytečku 3 + 1 v nejvyšším patře paneláku bylo najednou veselo. Ne, že by tím bylo smutno před naším příjezdem, přesto po naplnění bytu dvanáctkou rozesmátých lidí, párem rodičů a andulákem Pepíkem nálada prudce stoupala. Po povinném posilnění, převážně domácím „slivovicím“ z Moravy a vynikajícím buřt-gulášem, jsme se přesunuli do nedaleké hospůdky na pivko a naladit hrdélka. Zlatavý mok, horké čaje, teplé slovo a příjemné prostředí nás rozehrály a vyburcovaly ke zpěvu všech možných českých, moravských, slovenských, srbských a snad i dalších písní. Matušova heligonka se nafukovala jako o závod a její tmavě červená Adamova „kamarádka“ se nedala zahanbit. Tak se stalo, že jsme té noci šli, někteří skotačili, jiní tápali, spát do Kroulíkovíc bytečku docela pozdě. Sněh se snášel na okolí pomalu, ale jistě, a přinášel nám krásné sny... Ve čtvrtek ráno, 29. prosince, jsme po hodinových frontách na čištění zubů a dalších nezbytností zamířili do obchodu, nabalili naše vozítko, dva bílé Favority (jednoho z nich kvetoucího - komu se nelíbí...) a červeného Renaultíka Clio. Až po vrch naplněná přibližovala nás bez problémů a docela rychle přepravila do kouzelného kraje Jiráskova, chatky, stromů a psích spřežení, na chatu u přehrady Špínka. Kdo si to nepamatuje, musí si vzpomenout na bílé cesty plné sněhu. Až si vybaví hráz s ledovou cestou a dřevěné schody vedoucí kamsi strmě dolů, je doma.

Domeček zvenku hezký, uvnitř ještě hezčí, na první pohled působí, že je asi tak 8 x 8 x 8 metrů dlouhý, široký a tak dále, a že pojme pohodlně pouze čtyři lidi. Dobrých lidí se všude vejde dost, bylo naše heslo. U vchodu jsme tedy uskladnili běžky, v další místnosti jídlo a pití. První obytná místnost, obývací s krbem, je propojen s kuchyňkou. Tyto prostory jsme využívali nejvíce. V patře nad schody našly místo naše velké batohy a dvě přilehlé místnosti byly povýšeny na ložnice pro čtyři a osm lidí. Pohled skvělý, jen ta zima! Tak rychle topit a hýbat se. Po aklimatizaci se zpívalo. Jedlo a pilo, jako v pohádce. Noc byla taky skvělá. Hodiny? Ty nikdo nesledoval. K hitům společenských her patřila Stavba Stalinova pomníku, při které nejvíce vyhrával Kuba, zatímco téměř stále krachoval Adam. Hudba v režii Elišky a Zuzky vše příjemně podbarvovala. Do zvuků kytar se mísila tu flétna, tu harmonika a sem tam i housle. Už si nepamatuju všechny výroky, které ten den padly a byly hodny zápisu. Nikdo je totiž nezaznamenal. Jen jeden se snad nedá zapomenout: „Děcka, to je dobré jak cíp!“ Tímto zdravíme Janču, „Jeanette“, do Francie a přehoupneme se do dalšího dne.

Teplo rodinného krbu celou noc hlídal Balváneček, díky. Taky nám ráno běžkoval pro čerstvé rohlíčky. Místo něj uklízel a topil, taky výtečně vařil Matušek. Kdo spal nejdéle? Tina. Ale i ta se posléze s ostatními vydala na běžkařský výlet do Hronova. Cíle dosáhli jen někteří – Kuba, Zuzka, Zdeněk, Jana a Lucka. Sylva a Adam jim zamávali někde v polovině trasy a vydali se vlastní stopou směřující k chatě. Matuš a Tina se jen tak klouzali sem a tam a domů dorazili jako první. Dalším výrokem Špínky je bezpochyby: „Ty máš teplé kalhoty?“ – „No, oni sů termototo.“

Večer, 30. prosince, nás čekala super akce – Martini Party, jakou svět neviděl. Party ve stylu 20. let = připravili Lordi: Lord Zdenál v zářivém červeném fráčku s cylindrem, Majitel výroby bicyklů Matušek ve slušivém šedivém oblečku, noblesně oděni bohatí mladí mužové z lepší společnosti Adam, Balvának a Kuba. A taky Žán (Jura), majitel restaurace, z něhož se po drahé době vyklubal uprchnuvší syn bohaté panské rodiny. Chlazené Martini doplňovaly chuťovky a nejvybranější pochoutky, v krbu plál oheň, balónky na „girlandách” se houpaly. Kouzelná hudba Louise Armstronga a synkopického orchestru Ondřeje Havelky předznamenala příchod klenotů – dam: Tiny, hraběnky z Ruska, lady Ellie z U.S.A., Suzanne někde z Francie, další francouzské „madmazel” Jeanette, Britské lady Emily a madam Lusy. Promenády, tanečky, kankán, doutníčky, slunečnice, zanícené rozpravy o bohatých příbuzných a hlavně Martini vévodily večeru. Půlnoční malý ohňostroj podtrhl kouzlo večera a možná zapálil srdce mladých mužů. Jak? Lord Z. a Madam J. zahájili promenádu v plavkách. Zahanbit se nenechali ani pánové A., B. a J. Ti se ukázali býti otužilými a šli si zaplavat do přílehlé, v zimě vypuštěné přehrady. Koupel ve sněhu byla prý úchvatná. Po několika skocích do „soukromého bazénku“ (kuchyňský lavor) zmizela doba třicátých let a objevil se styl country. Opět písně všeho duhu, smích, zábava, společenské hry a bujaré veselí přetrvávalo do brzkých ranních hodin.

Silvestrovský den někteří zahájili sportováním na běžkách. Jedni jeli pro čerstvé pečivo, jiní si zahráli pár bláznivých her na Špince a projeli se kolem. Sjezdy na nedalekém kopci pro zakončení běžkování byly nejlepší sprchou pro všechny. Odpočinek po náročných aktivitách probíhal následovně: Hudba, zpěv učení, četba, vaření, pití, hry... Večer, po skvělém jídle, se tancovalo a zpívalo, tentokrát v civilu. Půlnoční přivítání Nového roku bylo jedno z nejkrásnějších, co jsem kdy zažila. Na dně přehrady vymezovaly obdélníkový prostor vyhloubené jamky s hořícími svíčkami uprostřed. Člověk stojící mezi nimi si připadal jako v pokoji obestřeném závoji. Při pohledu na oblohu se skýtaly úžasné výjevy ohňostrojů. A pak to přišlo: „... pět, čtyři, tři, dva, jedna, letos!” „Všechno nejlepší... Kde domov můj...” a další zpívání a přání a podívání... Poté jsme svíčky přenesli k chatě a tam je postavili na terasu. Procházka v Novém roce rozlítostnila a zároveň i uklidnila srdce i mysl. Před odpočinkem jsme si ještě zazpívali a společně se zasmáli.

Jak na Nový rok, tak po celý rok. Všichni asi budeme v prvním půlroce uklízet, stěhovat, koulovat se a cestovat. Dali jsme totiž chatu do původního stavu a u naložených aut soutěžili o to, kdo bude mít nejvíce zásahů koulí. Domů se každý vracel po vlastní ose. Někteří si ještě večer protáhli záda a upevnili svaly při odhazování metrových závějí sněhu od garáží a z průjezdů. S krásnými zážitky v paměti už jsme začali vymýšlet, jaká bude příští akce...

Sylva K.

Silvestr 2005

Jak a o čem to bylo ???

Na malém prostoru, s úsměvem na líci,
jak v kotci králíci, my tulili sek sobě
v tom milém nám azylovém domě...

Se znalostí poměrů, kdo a co s kým
už dávno má, plynula vesele
ta naše společná zábava...

Muzika břinkala, málokdo slyšel tu
svůj vlastní hlas,
v nadměrné pohodě čas ubíhal k půlnoci
všude zde vůkol nás...

Úderem dvanácté nastalo hemžení
a myslí všem zmatení - konečně veliké
všech přítomných líbání
a zad svých navzájem příjemné drbání...

„Ó, ty mě můžeš políbit...”

„a Ty mě prosím taky...!”

“ááh, vlez mi na záda

a drbej mne taky!”...

Výlevy lásky, pokoje a míru

pršely prostorem a neznaly míru...

Byla tak krásná
Ta naše Silvestrovská noc,
pro každého jednoho z nás jistě znamenala moc...
Za to vděčíme nám mile ženě

Rosenbergové Boženě!

ujo fajo

Po stopách Zlaté lyže

Ve dnech 13. – 15. 1. 2005 se uskutečnil další ročník akce pro zdraví „Po stopách zlaté lyže”, pořádané lyžařskou sekcí Slováckého krúžku v Brně (Krúžku). Opět nás potěšil svou přihláškou náš starosta. Odmítl s námi společně cestovat vlakem do Nového Města na Moravě a pak autobusem na Tři Studně. Prý dojede na lyžích přes Jimramov a máme mu schovat večeři, neboť dorazí až za tmy.

V pátek byla mlha. V lese popadané větve stromů a šišky, zato na polích krásně vyfrézované stopy. Teplota kolem pěti pod nulou, a tak to pěkně frčelo. Vyrazili jsme na Vlachovice, ale postupně jsme trasu stáčeli na Rokytno, Studnici a Kuklík, abychom se co nejvíce přiblížili k Jimramovu, starostovi naproti. Lyžaře přijíždějící od Jimramova jsme zpovídali, zda nepotkali zajímného muže podobného knížeti Svatoplukovi, leč neúspěšně. Vrátili jsme se přes Kadov na Tři Studně.

Obec vstoupila do Evropy. svou náves přejmenovala na Náměstí EU a umístila zde směrníky na hlavní světové metropole. Aby si obec zachovala svou identitu, vytvořila jeskyni s jesličkami ve sněhové hromadě poblíž tohoto směrníku. Když jsme k místní kulturní památce na lyžích dorazili, spustil postupně mužský a ženský sbor koledy pro potěchu kolem jdoucích.

Ze strachu o osud starosty, který se nedostavil na večeři, byla vytvořena Zvláštní pátrací komise v čele se stálým místostarostou Krúžku pro lyžování. Akce Po stopách Zlaté lyže byla operativně přejmenována na akci Po stopách starosty. Alenka chránila na chatě starostův guláš před stále hladovými lyžaři. Neúspěšně. V sobotu jej Marcelka ohřála Zdenku Kopřivovi.

Dva pokusy o navázání spojení se starostou přes mobil se jevily marné. Následná odpověď starosty ve schránce mobilu byla pro špatný signál zčásti nesrozumitelná. Vydedukovali jsme, že se snad potkáme další den v Kadově či Sadové a že tam snad starosta dnes přespí v hospodě.

Volný večer většina využila k oslavě šedesátin našeho světoběžníka a člena Krúžku Josefa Bohumila Hulla. Aby s námi mohl oslavovat, vrátil se na několik dní do republiky. Zásobil nás vybranými vzorky vína především z obce, která dala název Pavlovským vrchům, za což jsme se mu odměnili hlavně zpěvem.

Druhý den ráno, při krásné modré obloze a stříbrném sněhu, pokračovalo pátrání po starostovi. První úspěch zaznamenal náš světoběžník, když se mu v potravinách pokoušela prodavačka k láhvi vody připočíst svačinu pana starosty. Ukázalo se však, že o starostu místní obce Tři Studně.

Vydali jsme se po trase Fryšava, Samotín, Blatiny a Mílový. Po té, co byl starosta zaměřen pomocí GPS na trasu Nové Město na Moravě – Kuklík, bylo jasné, že se naše cesty protnou ve Sněžném.

Před sanatoriem na Buchtově kopci, jedním z posledních míst pobytu naší čestné členky Zdeňky Jelínkové, nás zdržela společenská povinnost. Zazpívali jsme její milovanou píseň Chodila Anička po širokém poli a Zdeňka se se sluníčkem na nás shora usmívala.

Starostu jsme skutečně našli na hotelu ve Sněžném. Tam jsme také zjistili, že v pátek při zkoušení půvabných dívek zapomněl na čas, čímž mu ujel poslední vlak na Nové Město na Moravě a tak přespal doma.

Naše trasy však byly odlišné a měly se zase zkrřížit v kadovské hospodě. Starosta, přetože měl delší trasu, dorazil do hospody dříve, čímž nás přesvědčil, že je nejen dobrým řečníkem, ale i zdatným lyžařem a tudíž i vhodným kandidátem lyžařské sekce na funkci starosty Krúžku. Do penzionu U Pramene však ani letos nedorazil, neboť ho volaly nedělní povinnosti doma.

Večer proběhla repríza oslavencových narozenin. Zpívalo se hlavně v češtině, ale také v polštině, ukrajinštině, srbštině a angličtině.

Nedělní ráno bylo větrné počasí. Vydali jsme se do Skleného, avšak záhy nás přepadla chuť na tradiční zvěřinové hody, které se konají v hospodě na Fryšavě. Z kančích specialit jsme nabrali tolik energie, že jsme mohli po Vysočině kroužit další tři hodiny. Během cesty se někteří jednotlivci postráceli, takže původní trasu ve směru Kadov, Kuklík, Tři Studně dodrželi jen manželé Dostálovi.

Takto bylo i letos učiněno našemu zdraví zadost.

Na shledanou na dalším ročníku akce Po stopách Zlaté lyže!



Jen z dárků oslavenci

foto: PhDr. Jiřina Lacinová



Oslava narozenin

foto: Miluška Karolčková



Účastníci se chystají na túru

foto: Miluška Karolčková



Družstvo B na túře, v popředí družstvo A foto: PhDr. Jiřina Lacinová

VL

Ozvěny vánoc

Dívčí písně z Horňácka a koledy k výstavě „Slezské betlémy“

Ve středu 25. 1. 2006 v 18 hodin se v kapli Etnografického ústavu Moravského zemského muzea – U šlechticů – Brno, Koblížná 1, konalo vystoupení dětského souboru Slováček (muzika, chlapecký sbor, dívčí sbor, taneční složka) a nemocí prořídleho Ženského sboru Slováckého krúžku v Brně vystupujícího a capella, věnované probíhající výstavě „Slezské Betlémy“. Pořad zahájila za ústav PhDr. Hana Dvořáková, dětská muzika pod vedením Jana Beránka zahrála Strážnickou cifru a Jan Beránek pronesl úvodní slovo, po němž ještě muzika zahrála píseň Ti veličtí úradkové a Husárovi dobře je. Následovala neozpívaná píseň Jana Beránka Zaťali brezu, kde osobně zastoupil chybějící sólistku. Vystoupení pokračovalo tanečním pásmem Co dělá Kača, U Hradišťa a Vyletěla holubička. Pak přišel na řadu Ženský sbor pod vedením Yvony Janoškové s koledami Před vánoci, Počívajte co vám povím, Byla zima, Sem poďte pastýři a krásnou píseň Ej panenka. Tento blok zase vystřídal Slováček zpěvem sborečku „Rosenka“. Zaspíval písně Ej hory hory, Za naším huménkem a Mamičko moja. Sólem se představila Jana Schejbalová s písní Sedělo dívča, a než opět Ženský sbor pokračoval druhým sledem koled, zatancoval ještě náš dorost. Bylo to taneční pásmo Ej na straňanském rynku, Šak ně naša mamka, Na Novej hore, Daj si Janošku a Ej nade mlynem. Ženy zaspívaly koledy Nenechte nás dlúho státi, Koleda nám nastala, Tam v dialnej dolině, A dyž sme sa tejto noci nevyspali a Kolednice idú se sólem Yvony Janoškové. Pěvecké pásmo ukončily koledou Děkuje panu hospodáři. Vystřídal je opět sboreček „Rosenka“ písněmi o lásce Měla sem v noci synečka, Nechodívaj v noci ke mně a Když jsem já šla. Po závěrečném slově Jana Beránka všichni zaspívali koledy Zvonečky se rozléhajú a Pásli ovce. Vystoupení se přes nízkou účast diváků vydařilo, k čemuž také přispěly krásné kroje. Taneční pásma připravila vedoucí Slováčku Pavla D'Ambrosová, muziku vedl a také si zahrál a zaspíval Jan Beránek.

ML alias Marcela Linhartová

Byly jsme při tom !

Restaurace Bílá Růže v Dolních Dunajovicích praskala 12. února 2006 ve švech. Oba místní sbory se dohodly, že zkusí založit tradici, slovo dalo slovo a tak byly ženy Slováckého krúžku přizvány k účasti při prvním ročníku „Zpívání ženských sborů.“ Je to dobrý nápad. Podobných akcí s mužskými zpěvy je dost a dost.

Pavlovi jsme slíbily už někdy v říjnu, že pojedeme. Jenže spousta práce kolem loňského vánočního programu přehlušila vše ostatní. Přála bych vám vidět ty oči, když se v lednu ozvalo: „Holky, co budeme zpívat v Dunajovicích?“ Tak tři jsme věděly, o čem je řeč..

Vzaly jsme to od podlahy, a i mimořádná zkouška během pololetních prázdnin, která byla svolaná ke Kristům, udělala své. „Nebudeme se bát vlka nic!“ – říkaly jsme si při odchodu, jasně, že po nějakém tom deci.

Autobusem i auty nás v neděli přijelo celkem 12. Pavel Rampula, jako jeden z organizátorů, velel: „Do Růže.“ V šatně máme nachystané koláčky, víno i nealko. Taky pitného referenta, šikovného mládence. Převlékly jsme se do hornáckých krojů, na hlavách šatky i turáně. Ženy z Velké, které s námi sdílely šatnu, jsou také ve svých krojích, ale s bílými fěrtochy a červenými fěrtůškami. Vážně jsme se nedomluvily! Musíme se smířit s kritickou palbou ohledně odění, snad to prošlo.

Ve tři začal program. Každý ze šesti sborů byl krátce představen a poté předvedl, co umí. Ženy z Dolních Dunajovic, Ratíškovice, Dolních Bojanovic, z Velké n.V. a Charvatské Nové Vsi zpívaly moc pěkně, samozřejmě jsme poslouchaly. Závěrem jdeme s kůží na trh my.

Daly jsme k dobru pásmo zvané Brezovské, písně ze Suchova, Jede Janko a nakonec Kupce čili ženské pijácké. Vzhledem k tomu, že většinou znělo Podluží, zvolily jsme správně. Naši pánové v řadách diváků pravili mimo jiné, že jsme byly „čím dál živější, a hezčí...“ Pokud se týká kritiky ne z vlastních řad, jeden odposlech za všechny: „Tak nejlepší byly Charváčanky, a pak ty poslední, to bylo pěkně veselé.“ Všechny účinkující si odnesly dobré víno jako malou pozornost. Na rozloučenou společně zpíváme V síni dolinečka, a skoro jsme se nevešly pod pódium.

Potom nastoupila cimbálová muzika J. Severina, zpívaly s ní místní ženy. Ostatní jdou na večeři. Podával se kančí guláš – ten byl! Nestačíme chválit, i koláčky, super víno... prostě to nemělo chybu.

Vlastně mělo! Na besedě u cimbálu, která právě nabírala obrátky, můžeme strávit jen krátký čas. Je neděle večer... „Kdo si to vymyslel, v neděli? Zřejmě nejde ráno do práce!“ Ale i tak stačilo, dobrého prý pomálu. Aspoň se budeme těšit na příští akci.

-JA- /Jana Hůsková

BROLN v proměnách časů a Nečasu

Hudební beseda na uvedené téma se uskutečnila v úterý 21.2.2006 v kapli Paláce šlechtičen v Brně. Přítomné folklorní 'darlingy' přivítala za pořádající Etnografický ústav Hana Dvořáková. Mezi přítomnými byli i bývalí členové nebo spolupracovníci Brněnského orchestru lidových nástrojů (BROLNu): Vladimír Meloun, Luboš Holý, Jaromír Nečas, Jindřich Hovorka, Jan Kružík, Helena Červenková a Jura Petřů.

O historii BROLNu, vzniklého v r.1952, promluví postupně Jaromír Nečas, Jindřich Hovorka a Jiří Plocek.

BROLN vznikl z potřeby presentovat lidovou muziku v době nedostatku folklorních hudebních těles a notového materiálu. U jeho zrodu byli valaši Vladimír Meloun a Jaroslav Jurášek (první dramaturg), dále Jaromír Běhůnek (po Antošu Frolkovi vedoucí muziky Slováckého krúžku v Brně), Dušan Holý aj..

BROLN byl původně svázán se Symfonickým orchestrem československého rozhlasu v Brně a měl v čele dirigenta (Emanuela Kuksu, Aloise Fialu, Jaromíra Dadáka). Mezi nástroji byl i hoboj.

Pro správnou interpretaci písní byli zvaní primáši z regionů (především Jožka Kubík a Samko Dudík) a zpěváci (Jožka Severin, Boženka Šebetovská, Jarmila Šuláková, Dušan a Luboš Holí, Milan Křižo).

Pak přišla doba primášů: Bohdan Varchal odešel do Bratislavy dirigovat symfonický orchestr a stal se národním umělcem, zapsal se hudební úpravou Dudíkovy písně Frajářečka moja. Zdeněk Nečasánek odešel do Lince a zemřel v Jihoafrické republice. Bohumil Smejkal odešel do Janáčkova kvarteta.

První koncert BROLNu se konal v Ostravě v cirkuse Bezkyd a Šulákové se podařilo písní Plelo dívča plelo len rozdovádět cirkusové lvy. Následovaly zahraniční zájezdy do Německé demokratické republiky (Nečasánek nesměl vyjet), Welsu, jihovýchodní Asie (Vietnam, Mongolsko, Severní Korea). Zájezdy později pokračovaly mimo Austrálii všemi kontinenty.

V roce 1968 odešel dramaturg Jaroslav Jurášek a muzikant Antonín Jančík.

Vedení se ujal do roku 1973 primáš Bohumil Smejkal a dramaturg Emanuel Kuksa.

Od roku 1973 vedl BROLN Jindřich Hovorka, kterého si na absolventském koncertu vyhlédl Kuksa a prosadil ho jako koncertního mistra a zástupce primáše. Hovorka měl za sebou 12 let folklorní praxe (v CM Javorník, v CM Antonína Jančíka a v Moravské cimbálové muzice). Prosadil výměnu odcházejících muzikantů bez vztahu k folkloru (filharmonici dávali přednost šachům a kartám) za folkloristy. Tak postupně nastoupili: Kružík, Popelková, Holičková, Cenková, Bitto, Kočič, Farkaš, Štrunc, Úprková, Lapčíková aj.) a znásobilo se obsazení nástrojů.

V roce 1993 došlo ke krácení počtu muzikantů a odloučení od rozhlasu.

Dnes se původní vazba k rozhlasu vrací. Současný BROLN má 6 muzikantů na půl úvazku. Vzorem obsazení je SL UK a BROLN hraje v obsazení Jindřich Hovorka - prim, Franta Černý - housle, zpěv, Pavel Tukan - basa, Jenda Telecký - cimbál, Katka Malíková - viola, Růžena Kučerová - flétna.

Dramaturgem se stal známý hudební vydavatel Jiří Plocek. Cílem BROLNU je zprostředkovat styk s regiony, především s dětskými soubory a využívat externí spolupracovníky. Jaromír Nečas má za úkol vyhledávat vhodné zpěváky.

Nejbližší akcí BROLNu je natáčení 15.4.2006 v Osvětimatech s tanní CM. 19.4.2006 se uskuteční rozhlasové vysílání ze sálu Břetislava Bakaly v Brně.

Přednášky střídala CM Franty Černého a samostatně vystoupili i bývalí členové BROLNu Jan Kružík s Helenou Červenkovou. Pro zajímavost uvádím, že se Červenková pravidelně účastní seminářů cimbalistů s celého světa a v Číně je 4 miliony cimbalistů!

Původním důvodem probíhajícího setkání byla oslava 84 let Jaromíra Nečase. Oslavenec zde debutoval jako zpěvák s písní 'Súdijá synečka v Kyjově na právě' za doprovodu cimbalisty Jury Petřů. V minulém roce spolu natočili CD v malém studiu Jury Petřů a snad vydrží zpívat, jako strážnická Marie Procházková, do 100 let (pokud to zase nepřežene na kole)!

Na závěr si přítomní, na výzvu oslavence, společně zazpívali píseň Boleráz, boleráz (jedná se o rostlinu u nás známější pod lidovým názvem blázen jak podotkl Luboš Holý).

VL

Jehly, nitě, pokličky, hračky naší babičky aneb Co všechno se učily a znaly ženy v nedávné minulosti

V úterý dne 7. 3. 2006 se v Paláci šlechtičen konala vernisáž takto nazvané výstavy, kterou uvedli PhDr. Hana Dvořáková, vedoucí Etnografického ústavu, PhDr. Petr Šulěš, ředitel Moravského zemského muzea a PhDr. Ivan Plánka, ředitel Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně. Představili autorku výstavy PhDr. Blanku Petrákovou z Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně.

Ženský sbor Slováckého krúžku v Brně doplnil mluvené slovo svými dvěma vstupy.

Prvý vstup Ženského sboru začal písní Stojí hruška se sóly vedoucí sboru Yvony Janoškové a další sólistky Evy Fillové, na něž navázal sbor další hornáckou písní z nového pásma Prala sem já na dolině rukávečky. Ve druhém pásmu to potom byly žertovné písně také určené k tématu výstav: Zvára žena, zvára šaty, ozvárara muža taky a Ja, ženy, ženy, poradte že mi, zlého ja muža mám ... také z Hornácka (ve zpěvníku Jarka Miškeříka).

Děvčat se sešlo jedenáct a jejich obvyklý půlkruh při zpěvu lemovaly kamélie, jejichž výstava byla připravena na následující den. Civilní oděvy zpěvaček byly barevně sladěny od růžové po vínové červenou a od zelené po olivovou barvu.

Po druhém vstupu následovala prohlídka výstavy všemi zúčastněnými a drobné pohoštění.

Tento den byl nejen dnem zrození Tomáše Garrigue Masaryka, našeho prvního prezidenta, ale i naší zpěvačky Blaženky, která nás pohostila Sauvignonom z Dolních Dunajovic.

Na výstavě byly předváděny ruční práce, jako krosienka a paličkování. Členka Slováckého krúžku Jiřinka Kopřivová mladší předváděla starobylou techniku síťování.

Výstava se setkala s ohlasem nejen u přítomných žen, ale i u jejich mužských poloviček. Potrvá do 3. června 2006.

Marcela Linhartová alias ML

Ještě k diskusi nad stanovami Slováckého krúžku

(dále jen "Stanovy")

Podnět k diskusi na poslední valné hromadě krúžku zavdaly nejasné a nejednoznačné formulace v §§ 8 – Valná hromada a 9 – Výbor. Stručně shrnuto z nich vyplývá následující:

- při volbách se bere volba stárků na vědomí valnou hromadou (§ 8 e) a zároveň podle posledního odstavce téhož § se volba stárků valnou hromadou chasy do výboru potvrzuje valnou hromadou spolku, což znamená, že se stárci členy výboru stanou nebo nestanou.
- není řešena situace i několikerého volení stárků ve volebním období výboru
- volba stárků ´ zpravidla v říjnu ´ ve dvouletém funkčním období výboru není upřesněna.

Stanovy nedefinují vztah valné hromady spolku a valné hromady chasy, ani institut „ stárci“. Ze známé praxe volby stárků i formulace ustanovení v §§ 8 a 9 se však dá vyvozovat, že spolek deleguje na svou složku – chasu právoplatnou volbu svého zástupce do výboru spolku. Jinými slovy, ve výboru spolku pracuje zmocněnec chasy – stárek.

Aby Stanovy odrážely skutečný předmět činnosti spolku a odstranily se z nich nejednoznačné formulace, předkládám návrh úprav §§ 8 a 9 tak, aby byly tematicky odděleny, tedy volby – (kdo a koho volil) a zánik funkce člena ve výboru s oddělením člena – stárka, který může nastávat z různých důvodů i nepravdělně a opakovaně v jednom volebním období výboru:

Za § 8 d) zařadit nové ustanovení § 8 e) ve znění „ býti seznámena s výsledkem každé volby stárků“. Ostatní body posunout.

Ve stávajícím ustanovení (§ 8 e) vypustit: „brát na vědomí volbu stárků“ a za slova ...odvolávatí členy výboru doplnit „s výjimkou stárka“.

Poslední odstavec § 8 vypustit a nahradit novým zněním: „Valná hromada chasy volí stárky zpravidla před volební valnou hromadou. Zvolení stárce se přímo stávají členy výboru spolku.“

V § 9 doplnit nové ustanovení § 9 d) ve znění: „novou volbou stárka“.

Poněvadž Stanovy jsou právní předpis, je nesprávné používat na straně 1, § 3 b) výraz „Československá veřejnost“, která již více než 13 let právně neexistuje (nejjednodušší úprava „Česko-slovenská“). Návrh předkládám krůžkařům k seznámení touto formou, aby před schvalováním úprav Stanov měli dostatečný čas na jeho posouzení, což v atmosféře valné hromady je obtížně dosažitelné.

Zdeněk Smělík